

Okuyucu Mektupları / *Reader Letters*

Prof. Dr. Osman Ersoy

Gülbün Baydur *

Prof. Dr. Osman Ersoy, akademik kariyerimin her aşamasında, olumlu katkılarıyla yanımda olan, her zaman saygı ve onurla hatırlayacağım bir akademisyen büyüğüm, hocam olmuştur. Bunun için hakkında anımsayabildiklerim biyografimin de bir parçası olacaktır.

Osman Hoca, AÜ DTCF Kütüphanecilik Bölümü'ndeki lisans eğitimi aldığım yıllarda benimle bir hayli uğraşmıştır!.. ODTÜ Kütüphanesi'nde stajyer öğrenci olarak çalışmam için beni aday gösteren hocam, oradaki sürem uzayınca üniversite kütüphanecisi olup, ülkenin kütüphanecilik gerçeklerinden uzaklaşacağını düşünmüş olmalıydı ki, derslerde bu tür kurumlarda hiçbir şey olunamayacağını hatırlatırdı. Nitekim verdiği "Çemişgezek" örneğiyle de Anadolu'nun eğitilmiş kütüphanecilere olan gereksinime dikkat çekmeyi bir mesleki görev sayardı. ODTÜ, vb. çok az sayıdaki ekonomik olanakları ve çalışma ortamları gelişmiş kütüphanelerin yetişmiş kadrolarla hizmetlerinin çağdaş düzeyde yürütüldüğünü de izliyordu. Bu tür itirazları muhtemelen, ülke kütüphaneciliğinin tek türün değil ama tamamının değişip gelişmesi, çağdaşlaşmasında yeni kuşaklara güveniyor olmasından kaynaklanıyordu.

Üniversitedeki diğer hocalarım gibi Osman bey ile de iletişimimiz kesintisiz sürmüştür. Hacettepe Üniversitesi (HÜ) Kütüphanesi'nde çalıştığım yıllarda, hiç değilse sosyal etkinliklerde, aynı ortamları paylaştık. Hoca, yakınmalarımızı her zaman olumlu yönlerden değerlendirip bizleri profesyonel anlamda birlik içinde, yapıcı olmaya teşvik etmiştir, anlattığı yerli yerinde anekdot ve/veya fıkralarla, hümanist yönüyle bizleri etrafına toplayıp, aydınlık bir çevre yaratabilmiştir.

Daha sonraki yıllarda, eski adıyla, HÜ Kütüphanecilik Bölümü'nde yönlendiğim lisans üstü programlarda da Osman Hoca, hocam oldu, jürilerimde

* Prof. Dr., Hacettepe Üniversitesi Bilgi ve Belge Yönetimi Bölümü.e-posta: gulbun@hacettepe.edu.tr

yer aldı. Beni her zaman desteklemiştir. Bu dönemlerden de anılarım var, Doçentlik jürimde yer alabileceğini düşündüğü Jale Baysal hocayla tanışmamı arzuladı. Bir Abant gezisinde Prof. Dr. Jale Baysal hocayla göl turu yapmamıza vesile olmuştur. Bölüm Başkanım rahmetli Prof. Dr. İlhan Kum'la birlikte buna karar verdiklerini düşünmüşümdür. Ancak benim Doktora tezimle ilgili olarak Dr. Baysal'la daha önce kurulmuş mesleki ve kişisel tanışıklığımız vardı. Bundan Osman bey habersiz olmalıydı. Sayılan Hocalar tek tek özeldi.

Diğer yandan Osman Hoca, Doktora derecemden hemen sonra beni, DTCF Kütüphanecilik Bölümü'nde bir akademik kadroya transfer etmek istemişti ancak HÜ Kütüphanecilik Bölümü Başkanının -hocanın yakın dostu Dr. Kum'un- buna karşı çıktığını aktarmıştır. Nitekim İlhan Kum Hoca da bu niyeti bana aktarıp hiç düşünmememi söylemişti. Bir daha konudan söz edilmedi. Bu, akran ve dost iki duayenin hiçbir zaman birbirlerinin bilgisi dışında davranmadıklarının ufak bir örneğidir. Aksine, Dr. Ersoy'un HÜ'deki Bölümün kuruluşunda Bölümü, DTCF'ye rakip görmediği; bunun yerine yeni yapılanmayı büyük ölçüde desteklediğini de, onlarla mesai arkadaşı olan Prof. Dr. Nilüfer Tuncer'de doğrulamıştır. Nitekim Osman Hoca, HÜ'nin lisans ve lisans üstü akademin programlarında dersler vermiştir. Bölüm akademik kadrosunda pek çoğumuzun hocası, tez danışmanı olmuştur. Hoca, akademik yükseltmelerde jürilerde yer almıştır.

Hatırlıyorum, ben Bölüme asistan olarak atandığımda Osman Ersoy Hoca'nın geldikçe kullandığı odasına yerleştirildim, masasının henüz açılmamış naylon ambalajına da el sürmeden oturmaya başladım. Hoca derslerine geldikçe masasını boş bırakmaya çalışıyordum. Prof. Dr. Osman Ersoy, sorularını hazırlar veya ders içeriği üzerinde göz gezdirir, dersine hazırlanırdı, ama hiçbir zaman o masaya oturmadı; masanın kenarındaki koltukta zamanının geçirmeye çalışırdı.

Anlaşılması zor olabilecek tevazu, hoşgörüsü, gençlere olan güveni ve sevgisi ile akademik olan merak ve şüpheciliği ile Prof. Dr. Osman Ersoy hepimize örnek olmaya devam ediyor.

Hocamı saygı ile anıyoruz...